



EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 2 maj 2019
(OR. en)**

2016/0361 (COD)

PE-CONS 47/19

**EF 66
ECOFIN 164
CODEC 413**

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2019/...**

av den

**om ändring av förordning (EU) nr 806/2014
vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags
förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 34, 31.1.2018, s. 17.

² EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet (nedan kallad *TLAC-standard*), som därefter antogs på G20 i november 2015. Syftet med TLAC-standard är att säkerställa att globala systemviktiga banker, i unionsramverket kallade globala systemviktiga institut, har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att dessa institut kan upprätthålla kritiska funktioner utan att skattebetalarnas pengar, dvs. offentliga medel eller den finansiella stabiliteten äventyras vid och omedelbart efter resolution. I sitt meddelande av den 24 november 2015 *Mot ett fullbordande av bankunionen* åtog kommissionen sig att senast vid utgången av 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle göra det möjligt att genomföra TLAC-standard i unionsrätten inom den internationellt överenskomna tidsfristen 2019.

- (2) Vid genomförandet av TLAC-standarden i unionsrätten behöver de befintliga institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder beaktas som gäller för samtliga kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*) etablerade i unionen samt för varje annan enhet (nedan kallade *enheter*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU¹. Eftersom kravet på TLAC-standarden och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eftersträvar samma mål om att säkerställa att institut och enheter som är etablerade i unionen har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör de två kraven komplettera varandra inom ramen för en gemensam ram. I operativt hänseende bör den harmoniserade miniminivån enligt TLAC-standarden för globala systemviktiga institut (nedan kallad *TLAC-minimikravet*) införas i unionslagstiftningen genom ändringar av förordning (EU) nr 575/2013², medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut, benämnt minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör hanteras genom riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014³.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

Bestämmelserna i förordning (EU) nr 806/2014, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen, i fråga om instituts och enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas på ett sätt som är förenligt med dem i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/¹.

- (3) Om det inte finns några harmoniserade regler för genomförandet av TLAC-standarden i de medlemsstater som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen skapar detta ytterligare kostnader och rättsosäkerhet och försvårar tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget för gränsöverskridande institut och enheter. En avsaknad av harmoniserade unionsregler medför också snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom institutens och enheternas kostnader för att efterleva befintliga krav och TLAC-standarden skulle kunna variera avsevärt mellan de medlemsstaterna som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen. Följaktligen är det nödvändigt att undanröja dessa hinder för den inre marknadens funktion och undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att det inte finns några harmoniserade regler för genomförandet av TLAC-standarden. Den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning är således artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (4) I linje med TLAC-standarden bör förordning (EU) nr 806/2014 fortsätta att möjliggöra både resolutionsstrategier med en enda ingångspunkt och resolutionsstrategier med flera ingångspunkter. Enligt resolutionsstrategin med en enda ingångspunkt försätts enbart en koncernenhet, vanligtvis moderföretaget, i resolution medan andra koncernenheter, vanligtvis rörelsedrivande dotterföretag, inte försätts i resolution, medan däremot deras förluster och rekapitaliseringsbehov överförs till den enhet som försätts i resolution. Enligt resolutionsstrategin med flera ingångspunkter skulle fler än en koncernenhet kunna försättas i resolution. För att den önskvärda resolutionsstrategin ska bli ändamålsenlig är det viktigt att de enheter som ska försättas i resolution (nedan kallade *resolutionsenheter*) tydligt identifieras och enheter mot vilka resolutionsåtgärder skulle kunna vidtas, samt de dotterföretag som tillhör dem (nedan kallade *resolutionsgrupper*). Denna identifiering är också relevant vid fastställandet av på vilken nivå de regler om förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas som institut och enheter bör tillämpa. Följaktligen är det nödvändigt att införa begreppen ”resolutionsenhet” och ”resolutionsgrupp” och att ändra förordning (EU) nr 806/2014 i fråga om koncernresolutionsplanering, så att den gemensamma resolutionsnämnden (nedan kallad *nämnden*) omfattas av ett uttryckligt krav att identifiera resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom en koncern och att på lämpligt sätt överväga effekterna av varje planerad åtgärd inom hela koncernen för att säkerställa ändamålsenlig resolution på koncernnivå.

- (5) Nämnden bör se till att instituten och enheterna har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering vid resolution med minimala effekter för skattebetalarna och för den finansiella stabiliteten. Detta bör uppnås genom att instituten efterlever ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i förordning (EU) nr 806/2014.
- (6) För att anpassa de nämnare som mäter institutens och enheternas förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet till de nämnare som föreskrivs i TLAC-standarderna bör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som en procentandel av det berörda institutets eller enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp och av institutets eller enhetens totala exponeringsmått, och instituten eller enheterna bör samtidigt uppfylla måtten från de två mätningarna.

- (7) För att säkerställa lika spelregler för institut och enheter som är etablerade i unionen, inklusive på global nivå, bör kriterierna för att nedskrivningsbara skulder ska kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder nära anpassas till de kriterier för TLAC-minimikravet som anges i förordning (EU) nr 575/2013, men omfattas av de kompletterande justeringar och krav som införs i den här förordningen. I synnerhet bör vissa skuldinstrument med en inbäddad derivatkomponent, t.ex. vissa strukturerade produkter, med förbehåll för vissa särskilda villkor, kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som de har ett bestämt eller ökande kapitalbelopp som måste betalas på förfallodagen och som är känt i förväg, medan enbart den ytterligare avkastningen är kopplad till den derivatkomponenten och beror på referenstillgångens resultat. Med hänsyn till dessa villkor förväntas dessa skuldinstrument vara i hög grad förlustabsorberande och enkelt nedskrivningsbara vid resolution. Om institut eller enheter har en kapitalbas som överstiger kapitalbaskravet bör inte det i sig påverka de beslut som rör fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Dessutom bör det vara möjligt för institut och enheter att uppfylla alla delar av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen.

- (8) Bland de skulder som kan medräknas för att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ingår i princip samtliga skulder till följd av fordringar från ordinarie oprioriterade borgenärer (icke-efterställda skulder), förutsatt att de uppfyller de särskilda kriterier för att kunna medräknas som anges i denna förordning. För att öka möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution genom en ändamålsenlig användning av skuldnedskrivningsverktyget bör nämnden kunna kräva att minimikravet för kapitalbas och andra kvalificerade skulder uppnås med kapitalbas och andra efterställda skulder, särskilt där det finns tydliga indikationer på att borgenärer vars skulder skrivs ned sannolikt kommer att bära förluster vid resolution som skulle överstiga de förluster de skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden. Nämnden bör bedöma behovet av att kräva att instituten och enheterna uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen och andra efterställda skulder, om värdet av de skulder som undantas från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget når en viss tröskel inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder som omfattas av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Institut och enheter bör uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen och andra efterställda skulder i den mån detta krävs för att förhindra att deras borgenärer åsamkas förluster som överstiger de som dessa borgenärer i annat fall skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden.

- (9) Om nämnden begär efterställning av skuldinstrument i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör detta inte påverka möjligheten att delvis uppfylla TLAC-minimikravet med icke-eftersl  llda skuldinstrument i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och i linje med TLAC-standarden. För resolutionsenheter i globala systemviktiga institut, resolutionsenheter som ingår i resolutionsgrupper med tillg  nger överstigande 100 miljarder EUR (toppniv  banker), och f  r resolutionsenheter som ingår i resolutionsgrupper med tillg  nger understigande 100 miljarder EUR som av den nationella resolutionsmyndigheten anses utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang, och med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, en begränsad tillgång till kapitalmarknader för kvalificerade skulder och ett beroende av kärnprimärkapital vid uppfyllande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, b  r nämnden kunna kräva att en del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som är lika med den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artikel 27.7 i förordning (EU) nr 806/2014, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen, uppfylls med kapitalbas och andra eftersl  llda skulder, inbegripet den kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkrav som anges i direktiv 2013/36/EU.

- (10) På begäran av en resolutionsenhet bör nämnden ha möjlighet att sänka den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som uppnås med av kapitalbas och andra efterställda skulder till en gräns som motsvarar den andel av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 i förhållande till det TLAC-minimikrav som fastställs i den förordningen. Nämnden bör kunna kräva, i enlighet med proportionalitetsprincipen, att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uppnås med kapitalbas och andra efterställda skulder i den mån den totala nivån av den erforderliga efterställningen i form av kapitalbas och kvalificerade skuldposter till följd av institutens och enheternas skyldighet att efterleva TLAC-minimikravet, minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU, inte överstiger det som är högst av den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artikel 27.7 i förordning (EU) nr 806/2014, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen, eller den formel som fastställs i denna förordning baseras på tillsynskraven enligt pelare 1 och pelare 2 och det kombinerade buffertkravet.
- (11) För särskilda toppnivåbanker bör nämnden, på vissa villkor som bedöms av nämnden, begränsa nivån för minimikravet för efterställning till en viss tröskel, och även beakta den eventuella risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka dessa instituts affärsmodell. Den begränsningen bör inte påverka möjligheten att fastställa ett efterställningskrav över denna gräns genom krav på efterställning inom pelare 2, med förbehåll även för de villkor som gäller för pelare 2, på grundval av alternativa kriterier, nämligen resolutionshinder, resolutionsstrategins genomförbarhet och tillförlitlighet eller institutets risknivå.

- (12) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör ge institut och enheter möjlighet att absorbera förluster som väntas uppstå vid resolution eller vid den tidpunkt då ett institut eller en enhet inte längre är livskraftigt, beroende på vad som är lämpligt, och att rekapitalisera sig efter genomförandet av de åtgärder som anges i resolutionsplanen eller efter resolutionsgruppens resolution. På grundval av den resolutionsstrategi som de har valt bör nämnden vederbörligen motivera nivån på det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som införs, och den bör utan onödigt dröjsmål se över den nivån för att återspegla eventuella förändringar vad gäller nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Den införda nivån för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör vara summan av de förluster som väntas uppstå vid resolution och som motsvarar institutets eller enhetens kapitalbaskrav och det rekapitaliseringsbelopp som möjliggör för institutet eller enheten att efter resolution eller efter utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna uppfylla sina kapitalbaskrav så att det kan få auktorisation att fortsätta sin verksamhet enligt den valda resolutionsstrategin. Nämnden bör justera rekapitaliseringsbeloppen nedåt eller uppåt för eventuella förändringar som föranleds av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen.

- (13) Nämnden bör kunna höja rekapitaliseringsbeloppet för att säkerställa ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet eller enheten efter genomförandet av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen. Den nivå som krävs i fråga om marknadsförtroendebufferten bör göra det möjligt för institutet eller enheten att fortsätta att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period, bland annat genom att möjliggöra för institutet eller enheten att täcka kostnaderna för omstrukturering av dess verksamhet efter resolution samt bibehålla ett tillräckligt marknadsförtroende. Marknadsförtroendebufferten bör fastställas utifrån en del av det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU. Nämnden bör justera marknadsförtroendebuffertens nivå nedåt om en lägre nivå är tillräcklig för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende eller bör justera denna nivå uppåt, om en högre nivå krävs för att säkerställa att enheten efter de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen fortsätter att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period och att ett tillräckligt marknadsförtroende bibehålls.

- (14) I linje med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075¹ bör nämnden granska investerarbasen för ett enskilt instituts eller enheters instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Om en betydande del av ett instituts eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av icke-professionella investerare som eventuellt inte har erhållit en lämplig hänvisning till relevanta risker skulle detta i sig kunna utgöra ett hinder för resolution. Om en stor del av ett instituts eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av andra institut eller enheter kan även systemeffekterna hos en nedskrivning eller konvertering även utgöra ett hinder för resolution. Om nämnden konstaterar ett resolutionshinder till följd av storleken på eller karaktären hos en viss investerarbas bör den kunna rekommendera att ett institut eller en enhet åtgärdar detta hinder.

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, s. 1).

- (15) För att öka möjligheterna till resolution bör nämnden kunna ålägga globala systemviktiga institut ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder utöver det TLAC-minimikrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013. Detta institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder bör åläggas när nivån enligt TLAC-minimikravet inte räcker till för att absorbera förluster och rekapitalisera ett globalt systemviktigt institut enligt den valda resolutionsstrategin.
- (16) Vid fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör nämnden beakta institutets eller enhetens grad av systemrelevans och de potentiella negativa effekterna av dess fallissemang för den finansiella stabiliteten. Nämnden bör också beakta behovet av lika konkurrensvillkor mellan globala systemviktiga institut och andra jämförbara institut eller enheter med systemrelevans i de deltagande medlemsstaterna. Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte är globala systemviktiga institut men vars systemrelevans i de deltagande medlemsstaterna är jämförbar med de globala systemviktiga institutens bör således inte i oproportionell utsträckning avvika från nivån på och sammansättningen av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som generellt fastställs för globala systemviktiga institut.
- (17) I linje med förordning (EU) nr 575/2013 bör institut eller enheter som identifierats som resolutionsenheter omfattas av ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enbart på den konsoliderade resolutionsgruppsnivån. Detta innebär att resolutionsenheter för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bli tvungna att emittera kvalificerade instrument och poster till externa tredjepartsborgenärer som kommer att skrivas ned i händelse av att resolutionsenheten försätts i resolution.

- (18) Institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör efterleva minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå. Dessa instituts eller enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehov bör i allmänhet uppfyllas av deras respektive resolutionsenheter genom att resolutionsenheterna direkt eller indirekt förvärvar kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitteras av dessa institut eller enheter och genom att dessa skrivs ned eller konverteras till äganderättsinstrument när instituten eller enheterna inte längre är bärkraftiga. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillämpligt på institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör tillämpas tillsammans med och i överensstämmelse med de krav som är tillämpliga på för resolutionsenheter. Därmed bör nämnden kunna försätta en resolutionsgrupp i resolution utan att vissa av dess dotterföretagsenheter försätts i resolution, vilket gör att potentiellt störande effekter på marknaden undviks. Tillämpningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör överensstämma med den valda resolutionsstrategin. Den bör i synnerhet inte ändra ägandeförhållandena mellan instituten eller enheterna och deras resolutionsgrupp efter att dessa institut har rekapitaliserats.
- (19) Om både resolutionsenheten eller moderföretaget och dess dotterföretag är etablerade i samma medlemsstat och är del av samma resolutionsgrupp bör nämnden kunna få bevilja ett undantag från tillämpningen av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillämpligt på institut dessa dotterföretag som inte utgör resolutionsenheter eller tillåta dem att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kollateraliserade garantier mellan moderföretaget och dess dotterföretag, vilka kan utlösas inom tidsramar som är likvärdiga med de som gäller för nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. De säkerheter som ställs för garantin bör vara högljikvida och kännetecknas av minimal marknads- och kreditrisk.

- (20) I förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att de behöriga myndigheterna kan bevilja undantag från tillämpningen av vissa solvens- och likviditetskrav för kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet (nedan kallade *nätverk för samarbete*) om vissa särskilda villkor är uppfyllda. För att nämnden ska kunna beakta särdragen hos sådana nätverk för samarbete bör de också kunna bevilja undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på sådana kreditinstitut och den centrala företagsenheten på liknande villkor som de som anges i förordning (EU) nr 575/2013, om kreditinstituten och den centrala företagsenheten är etablerade i samma medlemsstat. Nämnden bör också kunna behandla kreditinstituten och den centrala företagsenheten som en helhet när de bedömer villkoren för en resolution, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper. Nämnden bör kunna säkerställa efterlevnaden av det externa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsgruppen som helhet på olika sätt beroende på egenskaperna hos respektive koncerns solidaritetsmekanism, genom att räkna de kvalificerade skulderna tillhörande de enheter som, i enlighet med resolutionsplanen, enligt nämndens krav måste emittera instrument som medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utanför resolutionsgruppen.

- (21) De behöriga myndigheterna, de nationella resolutionsmyndigheterna och nämnden bör behandla och på lämpligt sätt åtgärda alla underlåtelser att uppnå TLAC-minimikravet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Eftersom underlåtelser att uppnå dessa krav skulle kunna utgöra ett hinder för resolution av ett institut eller en koncern bör de befintliga förfarandena för att avlägsna resolutionshinder förkortas, så att underlåtelserna kan behandlas ändamålsenligt. Nämnden bör också kunna kräva att institut eller enheter ändrar sina löptidsprofiler för kvalificerade instrument och poster och att de utarbetar och genomför planer för att återställa efterlevnaden av dessa krav. Nämnden bör också kunna förbjuda vissa utdelningar om den anser att ett institut eller en enhet underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.
- (22) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till egendom och näringsfriheten, och måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.

- (23) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa enhetliga regler för tillämpning av unionens regelverk för återhämtning och resolution för institut och enheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta denna förordning i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (24) För att medge en tillräcklig tid innan denna förordning ska börja tillämpas, bör den tillämpas från och med den ... [18 månader efter den dag då denna förordning träder ikraft].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av förordning (EU) nr 806/2014

Förordning (EU) nr 806/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 21 ska ersättas med följande:

”21) *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013, och vid tillämpning av artiklarna 8, 10.10, 12–12k, 21 och 53 i denna förordning på resolutionsgrupper som avses i punkt 24b b i denna punkt inbegripet, om lämpligt och på lämpligt sätt, kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet, själva den centrala företagsenheten och deras respektive dotterföretag, med beaktande av på vilket sätt sådana resolutionsgrupper uppfyller artikel 12f.3 i denna förordning.

21a) *större dotterföretag*: ett större dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.135 i förordning (EU) nr 575/2013.”

b) Följande punkter ska införas:

”24a) *resolutionsenhet*: en i deltagande medlemsstat etablerad juridisk person som, i enlighet med artikel 8, av nämnden identifieras som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder.

24b) *resolutionsgrupp*:

- a) en resolutionsenhet som tillsammans med dess dotterföretag
 - i) själva inte är resolutionsenheter,
 - ii) inte är dotterföretag till andra resolutionsenheter, eller
 - iii) inte är enheter som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionsgruppen enligt resolutionsplanen samt deras dotterföretag, eller
- b) kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet och själva den centrala företagsenheten, när minst ett av dessa kreditinstitut eller den centrala företagsenheten är en resolutionsenhet, och deras respektive dotterföretag.

24c) *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1 133 i förordning (EU) nr 575/2013.”

c) Följande punkt ska införas till:

”45a) *kärnprimärkapital*: kärnprimärkapital beräknat i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 575/2013.”

d) I punkt 48 ska orden ”kvalificerade skulder” ersättas med orden ”nedskrivningsbara skulder”.

e) Punkt 49 ska ersättas med följande:

”49) *nedskrivningsbara skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte uppfyller kraven för kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument eller supplementärkapitalinstrument för en enhet som avses i artikel 2 och som inte är uteslutna från omfattningen av skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 27.3.”

f) Följande punkter ska införas:

”49a) *kvalificerade skulder*: nedskrivningsbara skulder som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 12c eller artikel 12g.2 a i den här förordningen samt supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

49b) *efterställda kvalificerade instrument*: instrument som uppfyller alla de villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 förutom artikel 72b.3 3–72b.3 5 i den förordningen.”

g) Följande punkt ska läggas till:

”55) *kombinerat buffertkrav*: kombinerat buffertkrav enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.”

2. I artikel 7.3 ska led d ersättas med följande:

”d) Fastställa nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, i enlighet med artiklarna 12–12k.”

3. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Resolutionsplanen ska beskriva alternativa sätt att tillämpa de resolutionsverktyg och utöva de resolutionsbefogenheter som avses i denna förordning på sådana enheter som avses i punkt 1.”

b) I punkt 6 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Resolutionsplanen ska redogöra för de resolutionsåtgärder som nämnden får vidta när en enhet som avses i punkt 1 uppfyller villkoren för resolution.

Den information som avses i punkt 9 a ska meddelas den berörda enheten.”

c) I punkt 9 ska leden o och p ersättas med följande:

”o) De krav som avses i artiklarna 12f och 12g, och en tidsfrist för att nå avsedd nivå i enlighet med artikel 12k.

p) Om nämnden tillämpar artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, en tidsplan för när resolutionsenheten ska uppfylla kraven i enlighet med artikel 12k.”

d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Koncernresolutionsplaner ska inbegripa en plan för resolution av den koncern som avses i punkt 1, ledd av moderföretaget inom unionen vilket är etablerat i en deltagande medlemsstat, och ska identifiera åtgärder som ska vidtas när det gäller

a) moderföretaget inom unionen,

b) de dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade i unionen,

c) de enheter som avses i artikel 2 b, och

- d) om inte annat följer av artikel 33, de dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade utanför unionen.

I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera resolutionsenheterna, och resolutionsgrupperna.”

- e) I punkt 11 ska leden a och b ersättas med följande:

- ”a) beskriva de resolutionsåtgärder som ska vidtas med avseende på resolutionsenheter, enligt de scenarier som avses i punkt 6, och effekterna av dessa resolutionsåtgärder för andra koncernenheter, moderföretaget och dotterinstitut som avses i punkt 1,
- aa) om en koncern som avses i punkt 1 inbegriper mer än en resolutionsgrupp, beskriva de resolutionsåtgärder som ska vidtas med avseende på resolutionsenheterna i varje resolutionsgrupp och effekterna av dessa åtgärder för
 - i) andra koncernenheter som tillhör samma resolutionsgrupp,
 - ii) andra resolutionsgrupper,

- b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter, i fråga om resolutionsenheter etablerade i unionen, på ett samordnat sätt, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller verksamheter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter eller resolutionsgrupper, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution.”.
- f) I punkt 12 ska följande stycken läggas till:
- ”Den översyn som avses i första stycket i denna punkt ska göras efter genomförandet av resolutionsåtgärder eller utövandet av befogenheter som avses i artikel 21.
- När sådana tidsfrister som avses i punkt 9 o och p fastställs, ska nämnden, under de omständigheter som avses i tredje stycket i denna punkt, beakta tidsfristen för uppfyllande av det krav som avses i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU.”

4. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Det ska anses vara möjligt att försätta en koncern i resolution om det är rimligt och trovärdigt att nämnden antingen kan avveckla koncernenheter enligt normala insolvensförfaranden eller försätta dem i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter med avseende på resolutionsenheter i den gruppen samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks i de medlemsstater där koncernenheter är belägna, eller i andra medlemsstater eller i unionen, inklusive omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser, för att säkerställa att dessa koncernenheters kritiska funktioner kan upprätthållas, om de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt eller på annat sätt.

Nämnden ska informera EBA i tid när en resolution av en koncern inte anses vara möjlig.

I de fall en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska nämnden bedöma varje resolutionsgrupps möjlighet till resolution i enlighet med denna artikel.

Den bedömning som avses i första stycket ska utföras utöver bedömningen av hela koncernens möjlighet till resolution.”

- b) I punkt 9 ska följande stycken läggas till:

”Inom två veckor efter mottagandet av en rapport som skickats i enlighet med punkt 7 i den här artikeln ska enheten föreslå nämnden möjliga åtgärder och en tidsplan för deras genomförande i syfte att säkerställa att enheten eller moderföretaget efterlever artikel 12f eller 12g och uppfyller det kombinerade buffertkrav, om ett väsentligt hinder för möjlighet till resolution beror på

- i) antingen att enheten uppfyller det kombinerade buffertkravet när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, beräknat i enlighet med artikel 12a.2 a i den här förordningen, eller
- ii) att enheten inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013 eller de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i denna förordning.

När den föreslår tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna som avses i andra stycket ska enheten ta hänsyn till orsakerna till de väsentliga hindren.

Nämnden ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB, bedöma huruvida dessa åtgärder effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande väsentliga hindren.”

c) Punkt 11 ska ändras på följande sätt:

i) I punkterna i och j ska orden ”artikel 12” ersättas med orden ”artiklarna 12f och 12g”.

ii) Följande led ska läggas till:

”k) Kräva att en enhet lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av kraven i artiklarna 12f och 12g i den här förordningen, uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkrav och av de krav i artikel 12f eller 12g i den här förordningen, uttryckt i procent av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

- l) För att säkerställa fortgående efterlevnad av artikel 12f eller 12g kräva att en enhet ändrar löptidsprofilen för:
 - i) kapitalbasinstrument, efter att ha fått godkännande från de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB, och
 - ii) kvalificerande skulder som avses i artikel 12c och artikel 12g.2 a.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 10a

Befogenhet att förbjuda vissa utdelningar

1. Om en enhet befinner sig i ett läge där den uppfyller det kombinerade buffertkrav, när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i leden a, b och c i artikel 141a.1 i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen beräknat i enlighet med artikel 12a.2 a i den här förordningen, ska nämnden, i enlighet med villkoren i punkterna 2 och 3 i den här artikeln, ha befogenhet att förbjuda den enheten att dela ut mer än det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *det högsta utdelningsbara beloppet*), beräknat i enlighet med punkt 4 i den här artikeln genom någon av följande åtgärder:
 - a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
 - b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner, eller att betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då enheten inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet.
 - c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottsinstrument.

Om en enhet befinner sig i ett sådant läge som avses i första stycket ska den omedelbart underrätta den nationella resolutionsmyndigheten och nämnden därom.

2. I den situation som avses i punkt 1 ska nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB i tillämpliga fall, utan onödigt dröjsmål med beaktande av samtliga följande aspekter bedöma huruvida den ska utöva den befogenhet som avses i punkt 1:
 - a) Skälen till underlåtenheten, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.
 - b) Utvecklingen av enhetens finansiella situation och sannolikheten för att den inom en överblickbar framtid uppfyller det villkor som avses i artikel 18.1 a.
 - c) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i punkt 1 inom en rimlig tidsram.
 - d) Om enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 12c eller artikel 12g.2 i den här förordningen, om denna oförmåga är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar.

- e) Huruvida utövandet av den befogenhet som avses i punkt 1 är den mest lämpliga och proportionella åtgärden för att ta itu med enhetens situation med beaktande av dess potentiella inverkan på både finansieringsvillkor och möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

Nämnden ska upprepa sin bedömning av om den ska utöva befogenheten i punkt 1 åtminstone en gång i månaden så länge som enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1.

- 3. Om nämnden bedömer att enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1 nio månader efter det att enheten lämnat en underrättelse om situationen ska nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB i tillämpliga fall, utöva den befogenhet som avses i punkt 1 utom i de fall där nämnden bedömer, efter en bedömning, att minst två av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Underlåtelser beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna.

- b) De störningar som avses i led a leder inte bara till ökad prisvolatilitet för enhetens kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för enheten utan leder också till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.
- c) Den stängning av marknaden som avses i led b tillämpas inte enbart på den berörda enheten utan också på flera andra enheter.
- d) Den störning som avses i led a hindrar den berörda enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument i tillräckligt stor volym för att avhjälpa underlåtelsen.
- e) Utövande av den befogenhet som avses i punkt 1 leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket därigenom potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

Om det undantag som avses i första stycket är tillämpligt ska nämnden underrätta de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB i tillämpliga fall, om sitt beslut och ska lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning.

Nämnden ska varje månad upprepa sin bedömning huruvida det undantag som avses i första stycket är tillämpligt.

4. Det högsta utdelningsbara beloppet ska beräknas genom att den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 multipliceras med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med belopp som blir resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c.
5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av
- a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som är ett resultat av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln
- plus
- b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som är ett resultat av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln
- minus
- c) belopp som skulle erlagts i form av skatt om utdelning inte hade skett på de poster som anges under leden a och b i denna punkt.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska bestämmas enligt följande:
- a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.
 - b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.
 - c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.

- d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times Q_n$$

där "Q_n" anger ordningstalet för den berörda kvartilen."

6. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Nämnden ska efter samråd med behöriga myndigheter, inbegripet ECB, fastställa de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 12a–12i, med förbehåll för nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, som alltid måste uppnås av de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 och, av de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och 7.5, när villkoren för tillämpning av dessa punkter är uppfyllda.
2. De enheter, som avses i punkt 1, däribland enheter som ingår i koncerner, ska rapportera informationen i enlighet med artikel 45i.1, 45i.2 och 45i.4 i direktiv 2014/59/EU till den nationella resolutionsmyndigheten i den deltagande medlemsstat där de har sitt säte.

Den nationella resolutionsmyndigheten ska översända den information som avses i första stycket till nämnden utan onödigt dröjsmål.

3. Vid utarbetandet av resolutionsplaner i enlighet med artikel 9 ska nationella resolutionsmyndigheter, efter samråd med behöriga myndigheter, fastställa de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 12a–12i som de enheter som avses i artikel 7.3 alltid måste uppnå, med förbehåll för nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter. I det avseendet ska det förfarande som fastställs i artikel 31 tillämpas.
4. Nämnden ska göra det fastställande som avses i punkt 1 i den här artikeln parallellt med utarbetandet och upprätthållandet av resolutionsplaner enligt artikel 8.
5. Nämnden ska rikta sitt fastställande till de nationella resolutionsmyndigheterna. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra nämndens instruktioner i enlighet med artikel 29. Nämnden ska kräva att de nationella resolutionsmyndigheterna kontrollerar och säkerställer att enheter och koncerner upprätthåller de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i punkt 1 i den här artikeln.
6. Nämnden ska informera ECB och EBA om de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som den för varje enhet och koncern har fastställt enligt punkt 1.
7. För att säkerställa en ändamålsenlig och enhetlig tillämpning av denna artikel ska nämnden utfärda riktlinjer och ge instruktioner till de nationella resolutionsmyndigheterna med avseende på särskilda enheter eller koncerner.

Artikel 12a

Tillämpning och beräkning av minimikravet

för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 alltid uppnår kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs enligt och i enlighet med den här artikeln och artiklarna 12b–12i.
2. Det krav som avses i punkt 1 i den här artikeln ska beräknas i enlighet med artikel 12d.3, artikel 12d.4 eller artikel 12d.6, beroende på vad som är tillämpligt, som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder, och det ska uttryckas som procentandelar av
 - a) det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - b) det totala exponeringsmåttet för den berörda enhet som avses i punkt i den här artikeln, beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 12b

Undantag från minimikravet

för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Trots vad som sägs i artikel 12a ska nämnden från kravet enligt artikel 12a.1 undanta hypoteklåneinstitut som finansieras genom säkerställda obligationer och som inte får ta emot insättningar enligt nationell rätt, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Institutet kommer att avvecklas genom nationella insolvensförfaranden eller andra typer av förfaranden som fastställts för dessa institut och som genomförs i enlighet med artikel 38, 40 eller 42 i direktiv 2014/59/EU.
 - b) De förfaranden som avses i led a säkerställer att borgenärer till dessa institut, inbegripet i tillämpliga fall innehavare av säkerställda obligationer, bär förluster på ett sätt som gör att resolutionsmålen uppnås.
2. De institut som undantas från kravet enligt artikel 12.1 ska inte ingå i den konsolidering som avses i artikel 12f.1.

Artikel 12c

Kvalificerade skulder för resolutionsenheter

1. Skulder ska räknas med i resolutionsenheters belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om de uppfyller de villkor som avses i följande artiklar i förordning (EU) nr 575/2013:
 - a) Artikel 72a.
 - b) Artikel 72b, med undantag av punkt 2 d.
 - c) Artikel 72c.

Med avvikelse från första stycket i den här punkten ska kvalificerade skulder, när det i den här förordningen hänvisas till kraven i artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013, vid tillämpning av de artiklarna utgöras av kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 72k i den förordningen och fastställas i enlighet med del två avdelning I kapitel 5a i den förordningen.

2. De skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat, exempelvis strukturerade produkter, och som uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket, förutom artikel 72a.2 1 i förordning (EU) nr 575/2013, ska räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Kapitalbeloppet för den skuld som hänför sig till skuldinstrumentet är känt vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och påverkas inte av en inbäddad derivategenskap, och det totala belopp av skulden som hänför sig till skuldinstrumentet inbegripet det inbäddade derivatet kan värderas dagligen med hänvisning till en aktiv och likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Skuldinstrumentet inbegriper ett avtalsvillkor som anger att värdet på fordringen i fall av emittentens insolvens och av att emittenten försätts i resolution är fast eller ökande och inte överstiger det ursprungligen betalda skuldbeloppet.

De skuldinstrument som avses i första stycket, inklusive deras inbäddade derivat, ska inte omfattas av något nettningsavtal, och dessa instruments värdering ska inte omfattas av artikel 49.3 i direktiv 2014/59/EU.

De skulder som avses i första stycket ska bara räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder vad gäller den del av skulderna som motsvarar det kapitalbelopp som avses i första stycket led a eller det fasta eller ökande belopp som avses i första stycket led b.

3. Om skulder emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i unionen till en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, och detta dotterföretag ingår i samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten, ska dessa skulder räknas med i resolutionsenhetens belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) De emitteras i enlighet med artikel 12g.2 a.
 - b) Utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 21 med avseende på dessa skulder inverkar inte på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.
 - c) Dessa skulder inte överskrider ett belopp som fastställts genom att subtrahera
 - i) summan av de skulder som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp, och beloppet av eget kapital som emitteras i enlighet med artikel 12g.2 b från
 - ii) det belopp som krävs i enlighet med artikel 12g.1.

4. Utan att det påverkar minimikravet i artiklarna 12d.4 eller 12e.1 a, ska nämnden, på eget initiativ efter samråd med den nationella resolutionsmyndigheten eller på förslag av en nationell resolutionsmyndighet, säkerställa att en del av det krav som avses i artikel 12f och som är lika med 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbas, ska uppnås av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument, eller de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln. Nämnden får tillåta att en lägre nivå än 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, men högre än det belopp som blir resultatet av formeln $(1-(X1/X2)) \times 8 \%$ av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppnås av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument eller de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, under förutsättning att samtliga villkor som anges i artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, där, mot bakgrund av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i den förordningen,

$X1 = 3,5 \%$ av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och

X2 = summan av 18 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och det kombinerade buffertkravet.

Om tillämpningen av första stycket i denna punkt leder till ett krav som överstiger 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för de resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 ska nämnden för den berörda resolutionsenheten begränsa den del av kravet som avses i artikel 12f som ska uppfyllas med kapitalbasen, med efterställda kvalificerade instrument eller med de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln till ett belopp som motsvarar 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om nämnden har bedömt att

- a) tillgång till fonden inte ses som en lösning för att försätta den resolutionsenheten i resolutionsplanen, och
- b) i de fall då led a inte är tillämpligt, det krav som avses i artikel 12f gör att den resolutionsenheten kan uppfylla kravet som anges i artikel 27.7.

Vid den bedömning som anges i andra stycket ska nämnden även beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell.

Andra stycket i denna punkt tillämpas inte för de resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.5.

5. För resolutionsenheter som varken är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 får nämnden, antingen på eget initiativ efter samråd med den nationella resolutionsmyndigheten eller på förslag av en nationell resolutionsmyndighet, besluta att en del av det krav som avses i artikel 12f upp till det som är högst av 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbas, och den formel som avses i punkt 7 ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - a) De icke-efterställda skulder som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln har samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden som vissa skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 27.3 eller 27.5.

- b) Det finns en risk för att en planerad tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter på icke-eftersälda skulder som inte undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 27.3 eller 27.5 leder till att borgenärer varsfordringar hänför sig till dessa skulder åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.
- c) Beloppet av kapitalbasen och andra eftersälda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt led b inte åsamkas större förluster än de i annat fall skulle åsamkas vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

Om nämnden konstaterar att värdet av de skulder, inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder, som undantas eller sannolikt kommer att undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 27.3 eller 27.5 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska nämnden bedöma den risk som avses i första stycket led b i den här punkten.

6. Vid tillämpningen av punkterna 4, 5 och 7 ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på basis av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

En resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska anses uppfylla de krav som avses i punkterna 4, 5 och 7.

7. Med avvikelse från punkt 3 i den här artikeln får nämnden besluta att det krav som avses i artikel 12f i den här förordningen ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 i den här förordningen med kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln i den mån som, till följd av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet och de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 12d.4 och 12f i den här förordningen, summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna inte överstiger det största av
- a) 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbasen, eller

- b) det belopp som blir resultatet av formeln Ax^2+Bx^2+C , där A, B och C är följande belopp:

A = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013.

B = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

C = det belopp som resulterar av det kombinerade buffertkravet.

8. Nämnden får utöva den befogenhet som avses i punkt 7 i den här artikeln med avseende på de resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 och som uppfyller ett av villkoren som anges i andra stycket i den här punkten, upp till en gräns på 30 % av det totala antalet av alla resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 och för vilka nämnden fastställer det krav som avses i artikel 12f.

Nämnden ska beakta kraven på följande sätt:

- a) I den föregående bedömningen av möjligheten till resolution har väsentliga hinder för möjligheten till resolution identifierats och antingen
- i) så har inga korrigerande åtgärder vidtagits efter utövandet av de åtgärder som avses i artikel 10.11 inom den tidsfrist som krävs av nämnden, eller

- ii) så kan det identifierade väsentliga hindret inte åtgärdas genom användning av någon av de åtgärder som avses i artikel 10.11, och utövandet av den befogenhet som avses i punkt 7 i denna artikel skulle helt eller delvis kompensera för det väsentliga hindrets negativa effekter på möjligheten till resolution,
- b) så bedömer nämnden att den resolutionsstrategi som enheten föredrar har begränsad genomförbarhet och tillförlitlighet, med hänsyn tagen till enhetens storlek och enhetens sammanlänknings, verksamhetens slag, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur, eller
- c) så återspeglar det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU det faktum att den resolutionsenhet som är ett systemviktigt institut eller som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 i denna förordning i risktermer är bland topp 20 % av institut för vilka nämnden fastställer det krav som avses i artikel 12a.1 i den här förordningen.

Vid tillämpningen av de procentandelar som avses i första och andra styckena ska nämnden avrunda det uträknade antalet uppåt till närmaste heltal.

9. Efter att ha hört de behöriga myndigheterna, däribland ECB, ska nämnden fatta de beslut som avses i punkt 5 eller 7.

När nämnden fattar dessa beslut ska även följande beaktas:

- a) Marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument, om de förekommer, och den tid som behövs för att verkställa nödvändiga transaktioner för att uppfylla kraven i beslutet.
- b) Beloppet av kvalificerade skuldinstrument, som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av de krav som avses i de punkterna 5 och 7 i denna artikel.
- c) Tillgången till och beloppet av instrument som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, andra än artikel 72b.2 d i den förordningen.

- d) Huruvida det skuldbelopp som är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 27.3 eller 27.5 och som, enligt normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt som eller under den högsta klassen av kvalificerade skulder är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder och. Om beloppet av undantagna skulder inte överstiger 5 % av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Ovanför det tröskelvärdet ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av nämnden.
- e) Resolutionsenhetens verksamhetsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.
- f) Den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

Artikel 12d

Fastställande av minimikravet

för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Nämnden ska efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, fastställa det krav som avses i artikel 12a.1 på grundval av följande kriterier:
 - a) Behovet av att säkerställa att resolutionsgruppen kan försättas i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsenheten, inbegripet, i tillämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.
 - b) Behovet av att, i lämpliga fall, säkerställa att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 men som inte är resolutionsenheter har en tillräcklig nivå av kapitalbas och kvalificerade skulder som säkerställer att, om skuldnedskrivningsverktyget eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna tillämpas på dem, förluster skulle kunna absorberas och att den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden för de berörda enheterna kan återställas till den nivå som krävs för att de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

- c) Behovet av att säkerställa, om resolutionsplanen förutser möjligheten att vissa klasser av kvalificerade skulder undantas från skuldnedskrivning enligt artikel 27.5 i denna förordning eller överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, att resolutionsenheten har en tillräcklig nivå av kapitalbas och andra kvalificerade skulder för att absorbera förluster och att återställa den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden till en nivå som krävs för att den ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
- d) Enhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil.
- e) I vilken utsträckning ett fallissemang för den enheten skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inklusive spridningseffekter till andra institut eller enheter till följd av enhetens sammanlänkningsmed dessa andra institut eller enheter eller med det övriga finansiella systemet.

2. Om resolutionsplanen föreskriver att resolutionsåtgärder ska vidtas eller att befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 ska utövas, i enlighet med det relevanta scenariot som avses i artikel 8.6, ska kravet enligt artikel 12a.1 motsvara ett belopp som är tillräckligt för att säkerställa följande:
- a) Att de förluster som väntas uppstå för enheten absorberas till fullo ("förlustabsorbering").
 - b) Att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut, eller enheter som avses i artikel 12.1 eller 12.3, men inte resolutionsenheter, rekapitaliseras till den nivå som krävs för att den eller de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den eller de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en likvärdig lagstiftningsakt under en lämplig period som inte är längre än ett år (rekapitalisering).

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, eller andra motsvarande nationella förfaranden, ska nämnden bedöma om det är motiverat att begränsa kravet enligt artikel 12a.1 för den enheten, så att den inte överskrider det belopp som räcker till för att absorbera förluster i enlighet med första stycket led a.

Nämndens bedömning ska särskilt utvärdera den begränsning som avses i andra stycket när det gäller eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet.

3. För resolutionsenheter ska det belopp som avses i punkt 2 första stycket vara följande:
 - a) För beräkning av det krav som avses i artikel 12a.1 i enlighet med artikel 12a.2 a summan av
 - i) det belopp av förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för resolutionsenheten på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och
 - ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återställa uppfyllandet av kravet på sin totala kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter att den föredragna resolutionsstrategin har genomförts.

- b) För beräkning av det krav som avses i artikel 12a.1 enligt artikel 12a.2 b summan av
- i) det belopp av de förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar bruttosoliditetskravet för resolutionsenheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och
 - ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter att den föredragna resolutionsstrategin har tillämpats.

Vid tillämpning av artikel 12a.2 a ska det krav som avses i artikel 12a.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket led a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

Vid tillämpning av artikel 12a.2 b ska det krav som avses i artikel 12a.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat i enlighet med första stycket led b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställande av det enskilda krav som anges i första stycket led b i denna punkt ska nämnden beakta de krav som avses i artikel 27.7.

När nämnden fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i föregående stycken ska den

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet efter justering för eventuella förändringar till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen, och
- b) efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, justera det belopp som motsvarar det gällande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU uppåt eller nedåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på resolutionsenheten efter det att den föredragna resolutionsstrategin har genomförts.

Nämnden ska kunna höja det krav som anges i led a ii) i första stycket med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter resolution kan bibehålla ett tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte ska överstiga ett år.

I de fall då sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska det belopp som anges i det stycket fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som ska tillämpas efter användningen av resolutionsverktygen, minus det belopp som avses i artikel 128.6 a i direktiv 2013/36/EU.

Det belopp som anges i sjätte stycket i den här punkten ska justeras nedåt om nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att bibehålla marknadsförtroende och för att säkerställa institutets fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från fonden, i enlighet med artiklarna 27.7 och 76.3 efter genomförandet av resolutionsstrategin. Det beloppet ska justeras uppåt om nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, bedömer att ett högre belopp krävs för att bibehålla tillräckligt marknadsförtroende och för att säkerställa institutets eller enhetens som avses i artikel 12.1 tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från fonden, i enlighet med artiklarna 27.7 och 76.3, under en lämplig period som inte ska överstiga ett år.

4. För resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder EUR ska nivån på det krav som avses i punkt 3 i den här artikeln åtminstone vara lika med

- a) 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 a och
- b) 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 b.

Genom undantag från artikel 12c ska de resolutionsenheter som avses i första stycket i denna punkt uppfylla en nivå på det krav som avses i första stycket i denna punkt som är lika med 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 a och 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 b med användande av kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 12c.3 i den här förordningen.

5. På begäran av en resolutionsenhets nationella resolutionsmyndighet ska nämnden tillämpa de krav som föreskrivs i punkt 4 i den här artikeln på en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013, och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder EUR och som av den nationella resolutionsmyndigheten har bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

När den nationella resolutionsmyndigheten fattar ett beslut om att lämna en sådan begäran som avses i första stycket i denna punkt ska den ta följande i beaktande:

- a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.
- b) I vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad.
- c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapitalet för att uppfylla det krav som avses i artikel 12f.

Avsaknaden av en begäran av den nationella resolutionsmyndigheten enligt första stycket i denna punkt påverkar inte eventuella beslut av nämnden enligt artikel 12c.5.

- 6. För enheter som själva inte utgör resolutionsenheter ska det belopp som avses i första stycket i punkt 2 vara följande:

- a) För beräkning av det krav som avses i artikel 12a.1 i enlighet med artikel 12a.2 a summan av
 - i) det belopp av de förluster som ska absorberas och som motsvarar de krav på enheten som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, och

- ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återställa uppfyllandet av kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 i den här förordningen eller resolutionsgruppens resolution, och
- b) för beräkning av det krav som avses i artikel 12a.1 i enlighet med artikel 12a.2 b summan av
 - i) det belopp av de förluster som ska absorberas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för enheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återställa uppfyllandet av kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 i den här förordningen eller efter resolutionsgruppens resolution.

Vid tillämpning av artikel 12a.2 a ska det krav som avses i artikel 12a.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket led a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

Vid tillämpning av artikel 12a.2 b ska det krav som avses i artikel 12a.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket led b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställande av det enskilda krav som anges i första stycket led b i denna punkt ska nämnden beakta de krav som avses i artikel 27.7.

När nämnden fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska nämnden

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet justerat för eventuella förändringar till följd av åtgärder som anges i resolutionsplanen, och

- b) efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, justera det belopp som motsvarar det gällande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på den relevanta enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 i denna förordning eller efter resolutionsgruppens resolution.

Nämnden ska kunna höja det krav som anges i led a ii) i första stycket i denna punkt med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte ska överstiga ett år.

I de fall då sjätte stycket i den här punkten tillämpas ska det belopp som anges i det stycket fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som ska tillämpas efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 21 i den här förordningen eller efter resolutionsgruppens resolution, minus det belopp som avses i artikel 128.6 a i direktiv 2013/36/EU.

Det belopp som avses i sjätte stycket i denna punkt ska justeras nedåt om nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att säkerställa marknadsförtroende och säkerställa fortsatt tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner för institutet eller enheten som avses i artikel 12.1 och tillgången till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från fonden, i enlighet med artiklarna 27.7 och 76.3 efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 21 eller efter resolutionen av resolutionsgruppen. Det beloppet ska justeras uppåt om nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, bedömer att ett högre belopp krävs för att bibehålla tillräckligt marknadsförtroende och för att säkerställa tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner för institutet eller enheten som avses i artikel 12.1 och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från fonden, i enlighet med artiklarna 27.7 och 76.3, under en lämplig period som inte ska överstiga ett år.

7. Om nämnden förutser att vissa klasser av kvalificerade skulder sannolikt kommer att undantas helt eller delvis från skuldnedskrivning enligt artikel 27.5 eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, ska det krav som avses i artikel 12a.1 uppnås med användande av kapitalbas eller andra kvalificerade skulder som är tillräckliga för att
- a) täcka beloppet av undantagna skulder som identifierats i enlighet med artikel 27.5,
 - b) säkerställa att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda.
8. Nämndens beslut att ålägga ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkterna 2–7 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av nämnden för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.
9. Vid tillämpning av punkterna 3 och 6 i denna artikel ska kapitalkraven tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av de övergångsbestämmelser som anges i del tio avdelning I kapitlen 1, 2 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och de bestämmelser i nationell lagstiftning där de valmöjligheter genomförs som i kraft av den förordningen beviljas behöriga myndigheter.

Artikel 12e

Fastställande av minimikravet för kapitalbas

och kvalificerade skulder för resolutionsenheter i globala systemviktiga institut

och större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Det krav som avses i artikel 12a.1 på en resolutionsenhet som utgör ett globalt systemviktigt institut eller som ingår i ett globalt systemviktigt institut ska bestå av följande:
 - a) De krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Varje av nämnden fastställt ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är specifikt vad gäller den enheten i enlighet med punkt 3 i denna artikel.
2. Det krav som avses i artikel 12a.1 på ett unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut ska bestå av följande:
 - a) De krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.

- b) Varje av nämnden, specifikt vad gäller det större dotterföretaget fastställt ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med punkt 3 i denna artikel, som ska uppnås med användande av kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren i artikel 12g och artikel 92b.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- 3. Nämnden ska ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkterna 1 b och 2 b enbart
 - a) om det krav som avses i punkt 1 a eller punkt 2 a i den här artikeln inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 12d, och
 - b) i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 12d är uppfyllda.
- 4. Beslut av nämnden att ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkt 1 b i denna artikel eller punkt 2 b i denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkt 3 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av nämnden för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och som är tillämpligt på resolutionsgruppen eller det större unionsdotterföretaget till icke EU-baserade globala systemviktiga institut.

Artikel 12f

Tillämpning av minimikravet

för kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsenheter

1. Resolutionsenheter ska efterleva kraven i artiklarna 12c–12e på gruppnivå på resolutionsgruppsnivå.
2. Nämnden, efter samråd med resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den myndigheten inte är nämnden, och den samordnande tillsynsmyndigheten ska fastställa kravet enligt artikel 12a.1 på en i en deltagande medlemsstat etablerad resolutionsenhet på den konsoliderade resolutionsgruppsnivån på grundval av kraven i artiklarna 12c–12e och på grundval av huruvida koncernens dotterföretag i tredjeländer enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat.
3. För resolutionsgrupper som har fastställts i enlighet med artikel 3.1.24b led b ska nämnden, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper och den föredragna resolutionsstrategin, besluta vilka enheter i resolutionsgruppen som ska vara skyldiga att iaktta bestämmelserna i artikel 12d.3, 12d.4 och artikel 12e.1 för att det ska säkerställas att resolutionsgruppen som helhet iakttar bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel samt på vilket sätt sådana enheter ska göra det i enlighet med resolutionsplanen.

Artikel 12g

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas

och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter

1. Institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i tredjeland, men som själva inte utgör resolutionsenheter ska efterleva kraven i artikel 12d på individuell basis.

Nämnden får, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, besluta att tillämpa det krav som fastställs i den här artikeln på en enhet som avses i artikel 2 b och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men som inte själv utgör en resolutionsenhet.

Med avvikelse från första stycket i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter men som är dotterföretag till enheter i tredjeland efterleva kraven i artiklarna 12d och 12e på gruppnivå.

För resolutionsgrupper som identifierats i enlighet med artikel 3.1.24b led b ska kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet, men som själva inte utgör resolutionsenheter, en central företagsenhet som själv inte utgör en resolutionsenhet samt resolutionsenheter som inte omfattas av ett krav i enlighet med artikel 12f.3 följa artikel 12d.6 på individuell basis.

Kravet enligt artikel 12a.1 på en enhet som avses i denna punkt ska fastställas på grundval av kraven i artikel 12d.

2. Det krav som avses i artikel 12a.1 på enheter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uppnås med användande av ett eller flera av följande:

a) Skulder

- i) som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp som har förvärvat skulderna från den enhet som omfattas av den här artikeln, eller som emitteras till och förvärvas av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 21 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget,
- ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen,

- iii) som vid normala insolvensförfaranden rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i led i och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,
- iv) som omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 21 på ett sätt som är i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen, i synnerhet genom att resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget inte påverkas,
- v) som vid förvärvet av ägarskap inte har finansierats direkt eller indirekt av den enhet som omfattas av den här artikeln,
- vi) som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna skulle lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av den enhet som omfattas av den här artikeln, utom om den enheten blir insolvent eller försätts i likvidation, och den enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation,
- vii) som regleras av bestämmelser som inte ger innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om den enhet som omfattas av den här artikeln blir insolvent eller försätts i likvidation,

viii) där den nivå av utbetalning av ränta eller betalning av utdelning som i tillämpliga fall ska betalas på skulderna inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos den enhet som omfattas av den här artikeln eller dess moderföretag.

b) Kapitalbasposter enligt följande

i) Kärnprimärkapital och

ii) annan kapitalbas som

- emitteras till och förvärvas av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp, eller
- emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 21 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.

3. Nämnden får tillåta att kravet som avses i artikel 12a.1 helt eller delvis uppnås med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om garantin uppfyller följande villkor:
- a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
 - b) Resolutionsenheten uppfyller det krav som avses i artikel 12f.
 - c) Garantibeloppet är minst ett belopp som är lika med beloppet av det krav som garantin ersätter.
 - d) Garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 21.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.
 - e) Garantin kollateraliseras genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG* till en andel på minst 50 % av dess belopp.

- f) De säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka det belopp som kollateraliseras enligt vad som avses i led e.
- g) De säkerheter som ställs för garantin är inte belastade av in-teckningar och används i synnerhet inte som säkerhet för någon annan garanti.
- h) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som de som avses i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013. och
- i) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Vid tillämpningen av första stycket led i ska resolutionsenheten, på nämndens begäran, tillhandahålla ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande eller ska på annat tillfredsställande sätt, styrka att det inte finns några rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget.

Artikel 12h

Undantag från tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter

1. Nämnden får bevilja ett undantag från tillämpningen av artikel 12g i fråga om ett dotterföretag till en resolutionsenhet som etablerats i en deltagande medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
 - b) Resolutionsenheten efterlever det krav som avses i artikel 12f.
 - c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts enligt artikel 21.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

2. Nämnden får bevilja ett undantag från tillämpningen av artikel 12g i fråga om ett dotterföretag till en resolutionsenhet som etablerats i en deltagande medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:
- a) Både dotterföretaget och dess moderföretag är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
 - b) Moderföretaget uppfyller på gruppnivå det krav som avses i artikel 12a.1 i den deltagande medlemsstaten.
 - c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till dotterföretaget, för vilket ett fastställande har gjorts i enlighet med artikel 21.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om moderföretaget.

Artikel 12i

Undantag för en central företagsenhet och kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet

Nämnden får bevilja helt eller delvis undantag från tillämpningen av artikel 12g i fråga om en central företagsenhet eller för ett kreditinstitut som är permanent underställt en central företagsenhet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kreditinstituten och den centrala företagsenheten omfattas av tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) För åtaganden som gjorts av den centrala företagsenheten och dess permanent underställda kreditinstitut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de senare kreditinstitutens åtaganden fullt ut av den centrala företagsenheten.
- c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och för solvens och likviditet för den centrala företagsenheten och alla dess permanent underställda kreditinstitut övervakas som en helhet på grundval av den sammanställda redovisningen från dessa institut.

- d) Vid undantag för ett kreditinstitut som är permanent underställt en central företagsenhet är den centrala företagsenhetens ledning bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för de permanent underställda instituten.
- e) Den berörda resolutionsgruppen efterlever det krav som avses i artikel 12f.3.
- f) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att den centrala företagsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de permanent underställda kreditinstituten vid händelse av en resolution.

Artikel 12j

Underlåtelse att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. All underlåtelse att uppnå det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 12f eller artikel 12g ska åtgärdas på grundval av åtminstone något av följande:
 - a) Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder i enlighet med artikel 10.
 - b) Befogenheter som avses i artikel 10a.

- c) Åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.
- d) Åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 13.
- e) Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med artiklarna 110 och 111 i direktiv 2014/59/EU.

Nämnden eller ECB får dessutom genomföra en bedömning av om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla, i enlighet med artikel 18.

- 2. Nämnden och deltagande medlemsstaters resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska samråda med varandra när de utövar de respektive befogenheter som avses i punkt 1.

Artikel 12k

Övergångsarrangemang och arrangemang efter resolution

- 1. Genom undantag från artikel 12a.1 ska nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna fastställa lämpliga övergångsperioder då enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 ska uppnå kraven enligt artikel 12f eller 12g, eller enligt krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt. Tidsfristen för enheter att uppfylla kraven i artikel 12f eller 12g, eller krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, ska vara den 1 januari 2024.

Nämnden ska fastställa mellanliggande målnivåer för kraven i artikel 12f eller 12g, eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, som enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 ska uppfylla från och med den 1 januari 2022. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot kravet.

Nämnden får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024 om så är vederbörligen motiverat och lämpligt i enlighet med de kriterier som avses i punkt 7 och genom att ta följande i beaktande:

- a) Utvecklingen av enhetens finansiella situation.
- b) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad, inom en rimlig tidsram, av kraven i artikel 12f eller 12g eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7.
- c) Huruvida enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 12c eller artikel 12g.2 i den här förordningen, och om så är fallet, huruvida denna oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.

2. Tidsfristen för resolutionsenheter att uppfylla det minimikrav som avses i artikel 12d.4 och 12d.5 ska vara den 1 januari 2022.
3. De minimikrav som avses i artikel 12d.4 och 12d.5 ska inte tillämpas under den tvåårsperiod som följer den dag då
 - a) nämnden eller den nationella resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget.
 - b) resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 18.1 b genom vilken kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalinstrument, eller på vilka befogenheten att skriva ned eller konvertera i enlighet med artikel 21 har utövats avseende den resolutionsenheten, i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.
4. De krav som avses i artikel 12c.4 och 12c.7 samt i artikel 12d.4 och 12d.5, beroende på vad som är tillämpligt, ska inte tillämpas inom den treårsperiod som följer den dag då resolutionsenheten eller koncernen som resolutionsenheten ingår i har identifierats som ett globalt systemviktigt institut, eller i då resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 12d.4 eller 12d.5.

5. Genom undantag från artikel 12a.1 ska nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå kraven enligt artikel 12f eller 12g, eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, för enheter på vilka resolutionsverktyg eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i artikel 21 har tillämpats.
6. Vid tillämpning av punkterna 1–5 ska nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna meddela enheten ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolv månaders period under övergångsperioden, i syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av dess förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet. Vid slutet av övergångsperioden ska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt artikel 12c.4, 12c.5, 12c.7, 12d.4, 12d.5, 12f eller 12g, beroende på vad som är tillämpligt.
7. När nämnden fastställer övergångsperioderna ska den beakta följande:
 - a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.
 - b) Tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.

- c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 12f.
- 8. Nämnden ska, med förbehåll för punkt 1, inte vara förhindrad att därefter revidera antingen övergångsperioden eller ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelats enligt punkt 6.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).”

7. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Nämnden ska vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett moderföretag som avses i artikel 2 b, om villkoren i artikel 18.1 är uppfyllda.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Trots att ett moderföretag inte uppfyller villkoren i artikel 18.1 får nämnden besluta om en resolutionsåtgärd med avseende på moderföretaget, om det utgör en resolutionsenhet och ett eller flera av dess dotterföretag som är institut men själva inte är resolutionsenheter uppfyller villkoren som anges i artikel 18.1, under förutsättning att deras tillgångar och skulder är sådana att ett fallissemang hotar ett institut eller koncernen som helhet, och resolutionsåtgärder med avseende på det moderföretaget är nödvändiga antingen för resolution av dessa dotterföretag som är institut eller för resolution av den relevanta resolutionsgruppen som helhet.”

8. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

”b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorn, inbegripet åtgärder av ett institutionellt garantisystem, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder, i enlighet med artikel 21.1, avseende enheten inom rimlig tid skulle kunna förhindra enhetens fallissemang.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Nämnden får anta en resolutionsordning i enlighet med punkt 1 med avseende på en central företagsenhet och alla kreditinstitut som är permanent underställda denna som ingår i samma resolutionsgrupp, om resolutionsgruppen som helhet uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket.”

9. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21”.

b) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21”.

ii) Led c och d ersättas med följande:

”c) När befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21.7 tillämpas, ska den fungera som underlag för beslutet om i vilken omfattning äganderättsinstrument ska dras in eller späs ut och i vilken omfattning berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras.

d) När skuldnedskrivningsverktyget används ska den fungera som underlag för beslutet om omfattningen av nedskrivning eller konvertering av nedskrivningsbara skulder.”

iii) I led g ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21”.

c) I punkterna 6, 13 och 15 ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21”.

10. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.

- b) I punkt 1 inledningen, och i punkt 1 b ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a”.
- c) I punkt 3 b ska orden ”det berörda kapitalinstrumenten” ersättas med orden ”berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a”.
- d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Om ett eller flera av de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda ska nämnden enligt förfarandet i artikel 18 fastslå huruvida befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska utövas självständigt eller i kombination med en resolutionsåtgärd i enlighet med förfarandet i artikel 18.

Om berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har förvärvats av resolutionsenheten indirekt genom andra enheter inom samma resolutionsgrupp ska befogenheten att skriva ned eller konvertera dessa berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder utövas samtidigt som samma befogenheter utövas på moderföretagsnivå i den berörda enheten eller på moderföretagsnivån i andra moderföretag som inte är resolutionsenheter så att förlusterna faktiskt överförs till och den berörda enheten rekapitaliseras av resolutionsenheten.

Efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument eller kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd ska den värdering som föreskrivs i artikel 20.16 utföras och artikel 76.1 e ska tillämpas.”

e) Följande punkter ska införas:

”7a. Befogenheten att skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd får utövas enbart med avseende på kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 12g.2 a i den här förordningen, utom villkoret avseende skulders återstående löptid, som anges i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

När denna befogenhet utövas ska nedskrivningen eller konverteringen genomförs i enlighet med den princip som avses i artikel 15.1 g.

7b. Om en resolutionsåtgärd vidtas med avseende på en resolutionsenhet eller, i undantagsfall med avvikelse från resolutionsplanen, med avseende på en enhet som inte är en resolutionsenhet, ska det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med artikel 21.10 på en sådan enhets nivå tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 27.7 a och som gäller för den berörda enheten.”

- f) I punkt 8 andra stycket ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a”.
 - g) I punkt 10 ska följande led läggas till:
 - ”d) Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i punkt 7a skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådaddera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 14 eller upp till de tillämpliga kvalificerade skuldernas kapacitet, beroende på vilket som är lägst.”
11. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska orden ”kvalificerade skulder” ersättas med orden ”nedskrivningsbara skulder”.

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt f ska ersättas med följande:

”f) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar som hänför sig till system eller operatörer av system som har betecknats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG* eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter som auktoriserats i unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).”

ii) Följande led ska läggas till:

”h) Skulder till enheter som avses i artikel 1.1 a, b, c eller d i direktiv 2014/59/EU som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av deras löptider, utom om dessa skulder har en lägre rangordning än vanliga skulder utan säkerhet enligt den relevanta nationella rätten i den deltagande medlemsstaten, som styr normala insolvensförfaranden som gäller den ... [18 månader efter denna förordnings ikraftträdande], i de fall när det undantaget är tillämpligt ska nämnden bedöma huruvida beloppet för de poster som uppfyller kraven i artikel 12g.2 är tillräckligt för att stödja genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.”

c) I punkt 4 ska orden ”kvalificerade skulder för skuldnedskrivningsverktyg” ersättas med orden ”nedskrivningsbara skulder”.

- d) Punkt 5 andra stycket ska ersättas med följande:

”Nämnden ska noga bedöma huruvida skulder till institut eller enheter som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva vara resolutionsenheter och som inte är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt punkt 3 h bör undantas eller delvis undantas enligt led a–d i det första stycket för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

När en nedskrivningsbar skuld eller klass av nedskrivningsbara skulder är undantagen eller delvis undantagen enligt denna punkt, får den nedskrivnings- eller konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder ökas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att den nedskrivnings- och konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder följer principen som fastställs i artikel 15.1 g.”

e) Punkt 6 ska ändras på följande sätt: orden

”6. de fall en nedskrivningsbar skuld eller klass av nedskrivningsbara skulder undantas eller delvis undantas enligt punkt 5, och de förluster som skulle ha burits av dessa skulder inte har överförts fullt ut till andra fordringsägare, får ett bidrag från fonden ges till institutet under resolution för att göra ett eller flera av följande:

- a) Täcka eventuella förluster som inte har absorberats av nedskrivningsbara skulder och återställa substansvärdet i institutet under resolution till noll i enlighet med punkt 13 a.
- b) Köpa äganderättsinstrument eller kapitalinstrument i institutet under resolution, i syfte att rekapitalisera institutet i enlighet med punkt 13 b.”

f) I punkt 7 a ska orden ”kvalificerade skulder” ersättas med orden ”nedskrivningsbara skulder”.

g) I punkt 13 ska orden ”kvalificerade skulder” ersättas med orden ”nedskrivningsbara skulder”.

12. I artikel 31.2 ska orden ”artikel 45.9–45.13” ersättas med orden ”artikel 45h”.

13. I artikel 32.1 ska ordet ”12” ersättas med orden ”12–12k”.

Artikel 2
Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den ... [18 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
